

TWEELING NU SAMEN ALBERT SCHWEITZER ACHTERNA IN AFRIKA

Twée zielen, één gedachte

Jan en Marinus Koning vormen een eenzijdige tweeling. Hun hele leven deden ze precies hetzelfde en allebei werden ze chirurg. Jan in Delft, Marinus in de Amerikaanse staat Oregon. Met hun stichting zorgen de gepensioneerde artsen (71) er nu opnieuw samen voor dat kinderen die in Ethiopië met een waterhoofd worden geboren wel een toekomst hebben.

door Sophie Klauwers

Het is 2009 als Marinus Koning voor het eerst in een ziekenhuis in het Ethiopische Addis Abeba terecht komt. Na zijn pensionering als algemeen chirurg in de Verenigde Staten, gaat hij een vroege droom achterna. Als kind al wilde de oudste van de broers Koning (Jan: „Ik heb hem de buik uit geschopt“) in de voetsporen treden van zijn held Albert Schweitzer. Net als de arts die bekend is om zijn medisch werk in

Afrika, zou Marinus ooit op dat continent gaan werken. Het bleek een schril contrast met zijn werk in de VS. „Ik voerde daar een bloeddermoperatie uit, een routineklus. Toen ik de operatiekamer uitkwam, sprong de moeder op, rende naar me toe, schreeuwde: 'Leeft hij nog? Leeft hij nog?'“ Die mensen hebben hulp nodig, dacht Marinus. „Ik belde Jan op: waarom ga je niet mee naar Ethiopië?“ De tweeling werd geboren in 1946 en groeide op

met ouders die, twee jaar voor hun geboorte, alles waren kwijtgeraakt tijdens de bombardementen bij Arnhem. Marinus: „Die vonden plaats in hun achtertuin in Oosterbeek. Van de in zeven jaar bij elkaar gespaarde huisraad vonden ze na de oorlog alleen nog een zilveren theelepeltje terug.“ De broers deden in hun jeugd alles samen. „We studeerden met elkaar voor toetsen, we leenden dezelfde dingen, maar deden ook dezelfde dingen verkeerd“,

vertelt Jan. Zo kwam het ooit zover dat de hele klas een overboering Engels moest overnemen, omdat de leraar dacht dat Jan en Marinus bij elkaar hadden gespiekt. Ze hadden exact dezelfde fout gemaakt. Marinus wist al jong dat hij arts wilde worden, voor Jan was het eigenlijk zijn derde keus. Hij werd afgekeurd voor een opleiding tot piloot en als inspecteur bij de politie omdat hij een bril droeg. Dan ook maar chirurg. Tot hun semi-artsexamens liepen hun

paden parallel. In de jaren 70 werd de tweeling gescheiden door Marinus'

vertrek naar de Verenigde Staten. Jan specialiseerde zich tot vaatchirurg en

heeft altijd in het Reinier de Graaf Gasthuis in Delft gewerkt.

De mannen onderhielden een trans-Atlantische relatie als broers én als chirur-

niet bekend. Bovendien was er maar één neurochirurg in het land – op een bevolking van 90 miljoen – onmogelijk om de duizenden kinderen die jaarlijks

De chirurgen Jan (l.) en Marinus Koning: „We hebben enorm veel voldoening van ons werk.“

FOTO MARCEL ANTONISSE